

ARENA

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR BESTUURSLEDEN VAN IC | APRIL 2018 | JAARGANG 26 | NR. 2

Afgeefkantoor
3500 Hasselt 1-P50B448
V.L: Lode Draelants
Mgr: Broekxplein 6
3500 Hasselt

bpost
PB-PP
BELGIË(N) - BELGIQUE

A large, diverse group of stylized human figures in various colors and outfits are arranged in a large heart shape on a light beige background. The word 'IMPACT' is written in large, bold, orange capital letters in the center of the heart.

IMPACT

*van ic-vrijwilligers
op de samenleving*

PROFIELIC

Internationaal Comité VZW (IC) is een multiculturele federatie van meer dan 320 etnisch-culturele zelforganisaties en gemeenschappen in Vlaanderen en Brussel. Haast iedere lidvereniging kent een unieke samenstelling wat betreft nationaliteit, taal, religie, opleidingsniveau, ervaring, doelen en interesses.

Gezien die grote diversiteit in onze federatie ontwikkelde het IC een unieke begeleidingsmethode op maat, waarbij rekening gehouden wordt met noden, behoeftes en vooral sterktes van iedere unieke lidvereniging. Het IC helpt en ondersteunt besturen van verenigingen en leiders van gemeenschappen om hen te versterken in hun rol voor hun gemeenschap en de samenleving.

Daarnaast legt het IC in zijn werking de focus op drie maatschappelijke thema's, namelijk onderwijs en ouderondersteuning, tewerkstelling en deelnemen aan de samenleving.

INHOUD

3 AAN HET WOORD

4 WELKOM VERENIGINGEN

8 IN ACTIE

10 WELKOM COLLEGA'S

12 VERKIEZINGEN 2018

14 INTERVIEW

16 METEN IS WETEN

18 MEERTALIGHEID

NIEUWE VOORZITTER AAN HET WOORD

Beste IC-ers,

Zoals ieder jaar lijsten we in maart alle activiteiten op van het voorbije jaar. 2017 blijkt opnieuw enorm productief. De 350 lidverenigingen van het IC organiseerden samen meer dan 18.000 (!) activiteiten, rond allerlei thema's. IC-medewerkers en vrijwilligers namen deel aan honderden overlegvergaderingen, ontmoetingen, vormingen, enz. Er waren onze bestuursverkiezingen die leidden tot een nieuwe algemene vergadering, raad van bestuur, dagelijks bestuur, regiobesturen en werkgroepen.

Ook 2018 zijn we sterk gestart, met verschillende nieuwe medewerkers. In Antwerpen verhuisde het team naar ons nieuwe kantoor in de Bikschotelaan in Borgerhout. Onze inspiratiedag rond "Moedertaal, taal van het hart" was een schot in de roos, met meer dan 150 enthousiaste deelnemers (met dank aan iedereen die zijn steentje bijdroeg!).

Het IC is een dynamische organisatie in voortdurende verandering. We hebben een duidelijk zicht op de vele activiteiten die we organiseren. Maar weten we ook voldoende welke effecten ons werk heeft op het leven van die vele duizenden vrijwilligers, deelnemers en partnerorganisaties? Dit te weten komen is geen makkelijke opdracht. In deze Arena proberen we daar zicht op te krijgen.

Ik hoop alvast jullie binnenkort te zien, op één van die vele activiteiten in ons Internationaal Comité!

Uw voorzitter

Zalmai Pansjheri

WELKOM

📍 SINT-NIKLAAS

Shahinaz: een hartje voor kind en vrouw

Shahinaz is een vrouwenvereniging, genoemd naar een prinses uit het Midden-Oosten.

“Vrouwen komen niet zo vaak buiten wegens verplichtingen zoals het huishouden en de zorg voor kinderen. Wij willen vrouwen en kinderen een kader bieden voor ontspanning en bijleren”, zegt bestuurslid Najat El Boubkari. Bestuurder Nabila Guennouni voegt toe. “Als vrouwen zich goed voelen, dan draaien veel zaken beter in het gezin. Omgekeerd, voelen kinderen zich goed, dan zijn hun ouders gelukkig.”

Shahinaz organiseerde een samenwerking met APPF, Vormingplus en de stad Sint-Niklaas rond radicalisering. Deelnemers kregen inzichten in het thema en praktische tips over omgaan met signalen van radicalisering.

📍 HASSELT

PARSAN

Parsan betekent letterlijk “mensen van Perzië”. De vereniging bestaat sinds mei 2017 en wil de oorspronkelijke, eeuwenoude en rijke Perzische cultuur bekendmaken en promoten bij een ruim Belgisch publiek. Het accent zal liggen op cultuur, taal, geschiedenis en geografie van Iran. Polariserende thema's als politiek of religie zijn uitdrukkelijk niet aan de orde.

Initiatiefnemer is Mehdi Hajimohammadi, die in 2012 in België arriveerde en nu met enkele Belgische vrienden de vereniging op poten zet. Voorlopig willen zij zich focussen op de feestdagen volgens de Perzische kalender, zoals Yalda tijdens de winterzonnewende, gevierd met de verplichte watermeloen, granaatappels en nootjes. Naar aanleiding van **Noruz**, het traditionele Perzische nieuwjaar op 21 maart, organiseert Parsan een eerste activiteit op **18 maart 2018**: een korte lezing over de betekenis van Noruz, Perzische traditionele muziek en een superboeiende wedstrijd mét prijs! Zeker de moeite om deel te nemen. Meer informatie vind je op facebookpagina van Mehdi Mohamadi. De website is nog in opbouw.

BIJ IC

Siragugal “Wings”

Elk jaar ga ik terug naar mijn geboorteland India. Bij elk bezoek word ik daar geconfronteerd met arme kinderen, die door de hoge kost van het onderwijs nauwelijks kans maken op ontwikkeling. Vanuit de wil om hier iets aan te doen is “Siragugal” ontstaan. We zamelen fondsen in door het organiseren van events in België, zoals onze jaarlijkse quiz. We hebben ook vaste sponsors. Op dit ogenblik kunnen we zo voor 28 kinderen in het basisonderwijs het jaarlijkse schoolgeld en schoolgerief betalen. Dat komt neer op een kost tussen de 80 en 180 euro per jaar, per kind.

Meer info: www.siragugal.be

HASSELT

NEERPELT

NISA Vrouwenvereniging

Het woord ‘nisa’ is Arabisch voor ‘vrouwen’. NISA Vrouwenvereniging startte in december 2016, op initiatief van Najat Benhaddou, met als doel vrouwen samen te brengen, ongeacht hun afkomst, nationaliteit of religie.

NISA wil de culturele uitwisseling tussen de gemeenschappen bevorderen en vooral het isolement van vrouwen doorbreken en hen in hun kracht aanspreken, zodat ze met vertrouwen actief deel kunnen nemen aan de maatschappij. Voor zo’n 200 leden uit heel Noord-Limburg organiseert NISA daarom allerlei activiteiten rond cultuur, gezondheid en sport, variërend van lezingen over voeding tot culturele uitstappen, van naailes tot spelnamiddagen of een high-tea. Keuze te over dus! Om de kennis van de taal te bevorderen spreekt men tijdens de activiteiten zoveel mogelijk Nederlands.

WELKOM

EVERE

Cultureel Centrum Sartañani Bolivië als het culturele gezicht van Bolivië in België

Cultureel Centrum Sartañani Bolivië is sinds 2004 actief in Brussel. Het is pas in 2016 toegetreden tot het Internationaal Comité vzw. Doel van de vereniging is het promoten van de Boliviaanse cultuur in België.

Elk jaar organiseert het CCSB een parade vol kleur, muziek en dans in het hart van Brussel, geïnspireerd door het Boliviaanse “Carnaval de Oruro”, door de UNESCO in 2001 erkend als Oraal en Immaterieel Erfgoed van de Mensheid. Hoogtepunt van zo’n stoet is het verkleden van Mannen Pis met het “Diablo Lucifer”, het kostuum dat staat voor symbool van het Carnaval de Oruro. De twaalfde editie van het Brusselse Boliviaanse carnaval vond plaats op 10 februari 2018.

Bij andere gelegenheden, onder meer het Brusselse zomerse “Traditions festival”, de viering van de onafhankelijkheidsdag van Bolivië in augustus, de wereldcarnavals van Stavelot, enz., voert CCSB Boliviaanse traditionele dansen op

als Tinku, Llamerada, Los Caporales. In deze context won CCSB de tweede prijs op het Internationale Festival voor Folkloristische Dansen op 3 november 2017 te Halle. Wens jij deze dansen te oefenen en traditionele muziekinstrumenten als zampoña, tarkas, quenás quenás, moceños te bespelen, dan mag jij elke week naar de workshops van CCSB in Brussel komen (www.ccsbolivia.be).

CCSB bemiddelt eveneens voor Boliviaanse muzikanten die concerten komen geven in België. Dat was het geval met de bekendste en de meest gewaardeerde Boliviaanse artiest Luis Rico, die optrad op 10 december 2017 in Elsene.

CCSB wil graag uitgroeien tot een Brussels-Boliviaans ontmoetingshuis waar Bolivianen en Latijns-Amerikanen in contact kunnen komen met de Brusselse bevolking. Verder wil de vereniging het gebruik van de moedertaal -het Spaans- en van Nederlands stimuleren bij de leden. Het is van plan taalklassen Spaans en Nederlands op te zetten.

BIJ IC

ANTWERPEN

Belgium Life: een koppelteken tussen België en China

Belgium Life, een vereniging van mensen met Chinese migratieachtergrond, is sinds 2016 lid van het IC. De leden zijn vooral hoogopgeleiden, waaronder masterstudenten, docenten en zelfstandigen.

Elk jaar organiseert Belgium Life een reeks activiteiten (conferenties, workshops, feesten, enz.) ter gelegenheid van het Chinese Nieuwjaar. Dit valt in 2018 op 16 februari en wordt het Jaar van de Hond genoemd. Wie onder het teken van de hond is geboren, wordt beschouwd als trouw, eerlijk, betrouwbaar, grootmoedig, nieuwsgierig, zorgzaam, maar ook als cynisch en pessimistisch. Net als andere “tekenjaren” van de Chinese kalender keert het elfde jaar, het Jaar van de Hond, om de 12 jaar terug: de Chinese dierenriem telt 12 tekens. Hij heeft dus een cyclus van 12 jaar. Andere tekens zijn (in volgorde) rat, os, tijger, konijn, draak, slang, paard, geit (schaap), aap, haan, (hond) en varken.

Naast de jaarlijkse viering van het Chinese Nieuwjaar, zet Belgium Life uitstapjes op in Brussel. Daarbij wil de vereniging niet alleen ontmoetings- en ontspanningsmogelijkheden bieden aan haar leden, zij wil ook dat zij zich thuis voelen in de stad.

Belgium Life is bijzonder actief wat betreft de maandelijkse organisatie van gesprekken rond de internationale betrekkingen van China en haar invloed in de wereld. Het is een manier om China bekend te maken in het buitenland. Zo ging op 8 november 2017 een gesprek door in Elsene over het negentiende Chinese Partijcongres van oktober 2017. De spreker, de heer Chen Min, was van mening dat de partijtop een nieuw tijdperk voor China opende. “China gaat corruptie bestrijden, wat de economie ten goede komt. China gaat rationeel blijven investeren in het buitenland.” De hoogleraar rechten en algemeen vertegenwoordiger van de Chinese Kamer van Internationale Handel in Brussel verwacht economische conflicten tussen China en de Europese Unie enerzijds en de Verenigde Staten anderzijds. “China zou ook (verder) moeten werken aan de ontwikkeling van de rechtsstaat”, klinkt het. Vragen uit het publiek gingen bijvoorbeeld over de totstandkoming van de rechtsstaat, de gendergelijkheid en het “One Belt One Road-beleid”, de handelsroutes die drie continenten zouden verbinden: Azië, Afrika en Europa.

Tot slot streeft Belgium Life ernaar de Chinese cultuur te (laten) beleven in Brussel. Tegelijk biedt de vereniging de kans tot kennismaking met (de bezienswaardigheden van) de stad. Belgium Life profileert zich dus als een koppelteken tussen België en China.

IN ACTIE

Leuvense Leitmotif vzw brengt ziekenhuispatiënten in musea

Leitmotif is een co-creatieve vereniging die tal van innovatieve projecten uitvoert op het gebied van kunst, design, film, educatie, enz. Haar laatste project slaat een brug tussen ziekenhuis en museum, in dit geval het Leuvense museum M. Met de hulp van negen kinderen maakte voorzitter Iwona Pom een video, die patiënten van UZ Gasthuisberg écht het gevoel geeft in Museum M rond te lopen tussen de andere bezoekers. Dankzij deze 'Virtual Reality' kunnen zij ook

in het ziekenhuis blijven genieten van cultuur, wat het gevoel van isolatie helpt verminderen. Alle betrokkenen reageren enthousiast en zijn het erover eens dat dit initiatief mogelijkheden biedt voor de toekomst.

Daskalia, Pools centrum voor Taal en Cultuur

In Terbank organiseert Daskalia lessen Pools voor kinderen van 2,5 tot 12 jaar. Daarnaast promoot de vereniging zowat alles wat met de Poolse cultuur te maken heeft.

Binnenkort opent in Luik een nieuw filiaal van Mini Daskalia. Om dit in de kijker te zetten organiseerden de leerlingen in Terbank een speciale voorstelling rond de Poolse taal en namen zij deel aan een Pools dictee. Katarzyna Radomska, voorzitter van de vereniging: "Voor ouders is het belangrijk om hun moedertaal door te geven, en bovenal is het plezierig. We zijn ervan overtuigd dat meertalige kinderen meer kansen hebben in de maatschappij." De kinderen vinden het alvast super om Poolse gedichtjes te leren, Poolse muziek te beluisteren en Poolse tekenfilms te bekijken. Spelenderwijs leren ze zo steeds meer over hun cultuur en tradities.

Perspectief vzw: tentoonstelling 'Burnt, but not Broken 4' in Hasselt

Perspectief vzw, een multiculturele organisatie uit Hasselt, organiseert al gedurende 18 jaar, naast verschillende ontmoetingsactiviteiten, ook kunstworkshops en tentoonstellingen. De voorzitter, Martin Oluwadiran, is kunstenaar en leraar Plastische Opvoeding. Een 85-tal kunstenaars van verschillende origine en met een zeer uiteenlopend opleidingsniveau namen deel aan deze tentoonstelling 'Burnt, but not Broken – Gekwetst, maar niet gebroken'. Velen hebben al lang in de kunst gewerkt en hebben een opleiding genoten, anderen hebben er pas kennis mee gemaakt en zijn er zomaar zonder opleiding aan begonnen. Zeker is dat iedereen de drang voelt om zich uit te drukken, om iets te vertellen, om iets te verwerken, om zich te ontplooien, om zich emotioneel te ontsluiten, om zijn tijd zinvol door te brengen, om te communiceren, om uit te nodigen tot communicatie, om te creëren, om schoonheid te maken en te ervaren, om rust en vrede met zichzelf en de wereld te vinden ...

De titel verwijst naar het feit dat elke mens wel op één of andere manier getekend wordt door het leven en steeds weer de kracht vindt zich eroverheen te zetten.

De tentoonstelling kende veel belangstelling: We mochten Zo'n 1058 bezoekers ontvangen, de opening niet meegerekend.

WELKOM

Alona Lyubayeva - adjunct directeur - nationaal medewerker

Mijn naam is Alona Lyubayeva. Wie ben ik? Ik ben geboren in Kiev, Oekraïne, wat van mij een eerste generatiemigrant maakt. Ik woon en werk iets meer dan twintig jaar in België. Ik heb een passie voor talen, politiek, ethiek en internationale betrekkingen. Mijn Belgische alma mater is KU Leuven, waar ik tien jaar van mijn leven doorgebracht heb als studente, onderzoekster, projectmedewerkster, coördinator van het Centrum voor Europese Studies en docente. Vrij snel werd

het duidelijk dat alles wat te maken heeft met migratie en integratie een bijzondere aandacht en passie bij mij opwekt. Waarom migreren mensen? Wat doet het met een mens? Wat zijn de effecten van migratie in de Belgische en Vlaamse samenleving? Wat doet het met een status van persoon? Kansen op tewerkstelling? Wat is het effect van de ontvangende samenleving op integratie en/of assimilatie? Hoe kan men een plek vinden of maken in een nieuwe samenleving? Mag men anders zijn en blijven? Daarom heb ik ervoor gekozen om mijn carrière te wijden aan inburgerings- en integratiebeleid en diversiteitsmanagement, eerst bij de provincie Vlaams-Brabant en daarna bij de Vlaamse overheid.

Waarom heb ik gesolliciteerd voor de job van adjunct-directeur van het IC? Als gewezen Vlaams Diversiteitsambtenaar, heb ik grote interesse voor migratiethema's en ruime ervaring met beleid en migratiepraktijk. Ik ben ervan overtuigd dat ik een meerwaarde kan betekenen voor de organisatie en dat het IC voor mij een plek kan zijn waar ik mijn maatschappelijk engagement, beleidskennis en onderzoekservaring kan vertalen naar een tastbare meerwaarde voor de samenleving.

Deze vacature sprak me onmiddellijk aan omwille van de unieke combinatie van de duidelijke strategische, beleidsmatige en managementinstek en tegelijkertijd de brede maatschappelijke relevantie van de functie plus het IC als organisatie. Ik ben iemand die sterke analytische beleidsinzichten en praktijkervaring combineert met strategisch denken. Het Internationaal Comité is een federatie. Die kent een andere dynamiek dankzij de afhankelijkheid van de belangenorganisatie, de partners en de daaraan verbonden ontwikkelingen en relaties. Dit lijkt me een bijkomende uitdaging waar ik mijn troeven en ervaring als zachte netwerker kan uitspelen. Het voortbouwen op sterke fundamenten van verschillende partnerorganisaties en het bundelen van krachten om de positie van migranten en verenigingen sterker in de kijker te plaatsen, is waar ik mijn ervaring ruim kan inzetten. Als gedreven expert investeer ik in kennis, inzichten en draagvlak. Als overtuigde teamspeler, die het belang van het team onderschrijft en tegelijkertijd sterk gefocust is op de eigen opdracht, ben ik echt doordrongen van het principe dat een team meer is dan een verzameling van individuen. Samen zijn wij sterker.

IC-COLLEGA'S

Anke Heyerick - projectmedewerker Bxl@work - Brussel

Hallo! Ik ben Anke Heyerick (25) en ik werk sinds januari als arbeidsconsulente bij het IC in Brussel. Deze job geeft me de kans om een andere kant van migratie te ontdekken. Het project vanuit het niets vorm geven en samenwerken met een dynamisch team zijn voor mij grote pluspunten. Ik hoop dat ik een aangename collega zal zijn (ik breng af en toe taartjes mee naar het werk).

Ik heb me altijd al maatschappelijk geëngageerd. Tijdens mijn studies trok ik voor vier maand naar Oeganda. Na mijn bachelor ging ik voor een master Europese politiek en concentreerde me op ontwikkelingssamenwerking en vluchtelingen. In februari 2017 besloot ik een punt te zetten achter mijn kantoorjob en trok ik de wijde wereld in. In Servië werkte ik een jaar met vluchtelingen. Een leerrijke periode; ik ontdekte de gast-vrije Afghaanse cultuur en dat rakija helemaal mijn ding niet is.

Ik zocht werk dichterbij huis en kwam zo bij het IC terecht.

In het project Bxl@work bied ik ondersteuning d.m.v. een gepersonaliseerde aanpak. Ik zie het helemaal zitten en werk graag in een organisatie als het IC waar mensen en hun kwaliteiten centraal staan.

In mijn vrije tijd kan je mij vinden in de zetel met een boek (of ja, aan het Netflixen - *guilty as charged*). Ik ga ook naar feministische punkconcerten en ik doe verwoede pogingen om Pashto te leren.

Hopelijk hebben jullie nu een beetje een beeld van wie ik ben. Ik kijk ernaar uit om jullie allen te leren kennen!

Bxl@work is een tweejarig tewerkstellingsproject in Brussel dat gesubsidieerd wordt door het ESF (Europees Sociaal Fonds). Vier federaties nemen deel: IC, AIF+, FAAB en FMDO. Elke federatie heeft een arbeidsconsulent, voor het IC is dat Anke Heyerick. Het project richt zich op mensen met een migratieachtergrond die op zoek zijn naar werk. De voorwaarden zijn dat men meerderjarig is (dus geen jobstudenten), in Brussel woont, een migratieachtergrond heeft en mag werken. Brussel is geen gemakkelijke context om naar werk te zoeken. Er is het Nederlandstalige en Franstalige circuit en er zijn tientallen organisaties, instellingen en projecten waardoor mensen vaak de bomen het bos niet meer zien. Vaak gestelde vragen zijn: Waar vind ik vacatures? Moet ik mij inschrijven bij Actiris of VDAB en hoe doe ik dit? Hoe stel ik een CV op

en hoe bereid ik mij voor op een sollicitatie? Men vindt wél de weg naar verenigingen en daar ligt dus de sterkte van dit project. IC, AIF+, FAAB en FMDO bereiken gemakkelijk werkzoekenden via de lidverenigingen, mensen die vaak door VDAB en Actiris

over het hoofd gezien worden. Deze doelgroep heeft vaak psychologische en sociale drempels die eerst overwonnen moeten worden vooraleer ze aan de slag kunnen. Er is een multiproblematiek aanwezig bij deze cliënten, zoals huisvesting, kinderopas, enz. Daardoor is er een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Een persoonlijke aanpak en aandacht voor de randvoorwaarden geven de werkzoekende extra ondersteuning in de zoektocht naar werk of een opleiding.

Vragen? anke@icvzw.be of 0468 56 18 98.

VERKIEZINGEN 2018

IEDEREEN KIEST

2018 is een verkiezingsjaar in België. Op zondag 14 oktober trekken we weer naar de stembus. Maar waarvoor stemmen we dan precies en hoe gaat dit stemmen in zijn werk? Mag iedereen stemmen? Wie wel? Wie niet?

Veel vragen dus, waarop we in dit artikel een antwoord willen geven.

Waarvoor **stemmen we?**

Op 14 oktober 2018 verkiezen we de **leden van gemeente- en provincieraden**. Omdat het hier gaat over het bestuursniveau dat het dichtst bij de mensen staat, spreekt men ook van **lokale verkiezingen**. (Enkel in de stad Antwerpen verkiest men ook de leden van de stadsdistrictsraden.)

Welke verkiezingen een land organiseert, hangt volledig samen met de bestuursniveaus die er zijn. Dit verschilt van land tot land. Elk niveau heeft zijn eigen grondgebied en bevoegdheden of opdrachten. België is een ingewikkeld land en kent 5 bestuurslagen.

In deze tabel zie je hoe vaak en wanneer precies er verkiezingen zijn voor elk van deze niveaus.

BESTUURSNIVEAU	VERKIEZINGEN	WANNEER?
Gemeentelijk (+districten Antwerpen)	om de 6 jaar	2018 – 14 okt.
Provinciaal	om de 6 jaar	2018 – 14 okt.
Vlaams (regionale verkiezingen)	om de 5 jaar	2019
Federaal	om de 5 jaar	2019
Europees	om de 5 jaar	2019

Registratieformulier voor NIET EU-burgers

Bijlage - Model van de aanvraag die de niet-Belgische burgers buiten de Europese Unie die hun hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd, moeten indienen bij de gemeente van die hoofdverblijfplaats als zij wensen ingeschreven te worden op de kiezerslijst die opgesteld wordt voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Ik, ondergetekende,

- naam en voor
- geboortedatum
- adres
- nationaliteit

vraag hierbij, op wet van 19 maart 2013, gewone verkiezingen plaatsvindt.

Ik ver

Verdrag tot b

Ik ver

- dat ik, i
- stemm
- bedoel

Registratieformulier voor EU-burgers

Bijlage 1.- Model van de aanvraag die de niet-Belgische burgers van de Europese Unie die hun hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd, moeten indienen bij de gemeente van die hoofdverblijfplaats als zij wensen ingeschreven te worden op de kiezerslijst die opgesteld wordt voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Ik, ondergetekende,

- naam en voornamen
- geboortedatum
- adres
- nationaliteit

vraag hierbij, overeenkomstig

inschrijving op

Wie mag stemmen in België?

Om te mogen stemmen moeten Belgen en niet-Belgen uit een land van de Europese Unie voldoen aan volgende voorwaarden:

- minstens 18 jaar zijn op de dag van de verkiezingen,
- ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister van een Belgische gemeente (je hoofdverblijfplaats),
- niet geschorst of uitgesloten zijn van het kiesrecht (bijvoorbeeld wegens een veroordeling).

Niet-Belgen van landen buiten de Europese Unie moeten bovendien:

- 5 jaar ononderbroken legaal in België wonen,
- verklaren dat zij de Belgische grondwet, de Belgische wetten en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens naleven.

Zeer belangrijk om weten is dat niet-Belgen op 14 oktober enkel mogen deelnemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Wil je als niet-Belg op 14 oktober je stem uitbrengen voor je gemeenteraad, dan moet je je voor 31 juli 2018 laten registreren als kiezer bij je gemeentebestuur. Wie zich vroeger al heeft ingeschreven, moet zich niet meer opnieuw inschrijven voor de verkiezingen van 2018.

Hoe registreren?

Het inschrijvingsformulier kan je afhalen of invullen bij je gemeentehuis, stadhuis of het districtshuis. Je kan het formulier voor EU-burgers of het formulier voor niet EU-burgers rechtstreeks downloaden via <http://www.ikstemmook.be/mag-ik-stemmen>.

Wanneer je dit formulier hebt ingevuld en bezorgd aan het gemeentebestuur, krijg je een ontvangstbewijs. Daarna zal het gemeentebestuur alle gegevens controleren en je zo snel mogelijk laten weten -via een aangetekende brief- of je inschrijving als kiezer wordt aanvaard.

Indien geweigerd, kan je nog een beroep instellen. Hoe dat moet, lees je in de aangetekende brief die je zal ontvangen. Respecteer steeds de vermelde beroepstermijn.

Indien aanvaard, zal je een oproepingsbrief ontvangen vlak voor de verkiezingen van 14 oktober 2018. Je moet dan die dag gaan stemmen. Want in België is de stemming verplicht.

De weg naar Kunst is een reis naar mijn verborgen IK

Ik ben een alleenstaande moeder, geboren in Neerpelt met Turks-Arabische roots. Als kind had ik een kleine leefwereld, de weg naar school en thuis was de enige reis die ik aflegde. Ik was een dromer, 's nachts ging ik voor het raam zitten, keek naar de sterren en vroeg aan de maan wat daarbuiten nog leefde. Ik was actrice in mijn eigen wereld. Op een dag, heeft mijn vader (RIP), mij voorgesteld aan de prins van zijn dromen. Het sprookje duurde niet lang maar de strijd om mij los te maken heeft jaren geduurd.

Ik heb me altijd, op de een of andere manier, ingezet voor andere mensen. Als vormingswerker, als vrijwilliger, als OCMW-raadslid, als vriendin, als mens. Dit is hand in hand gegaan met het moederschap en een persoonlijke strijd voor vrijheid: vrijheid om te zijn wie ik ben, en vrijheid in wat mij drijft. Voor mij betekende dit mezelf losmaken van waarden en normen die anderen mij opgedrongen hebben, botsend tegen de grenzen van mijn omgeving en soms geplet tussen twee culturen, zoekend naar mijn eigen IK.

Als persoon heb ik nooit stilgestaan. Ik ben veel veranderd en verandering gaat samen met pijn en vreugde. De veilige omgeving loslaten en springen in het ongewisse eist zijn tol, maar er is niets zo mooi als je eigen keuzes maken en de verantwoordelijkheid hiervan zelf te dragen. Ik ben verschillende keren tegen de grond gegaan, maar elke tegenslag heeft mij sterker gemaakt.

Mijn levensmotto is dat van Mahatma Gandhi: "Wees de verandering die je in de wereld wil zien". Deze quote is voor mij een gids om om te gaan met de uitdagingen die het leven met zich meebrengt. Migratie staat de dag van vandaag centraal als heikel punt in onze samenleving, maar ik besef dat ik rijk ben. Rijk omdat ik ben opgegroeid tussen verschillende culturen. Dit heeft me gevormd tot wie ik vandaag ben. Mijn leerschool is het leven en iedereen die mijn pad heeft gekruist, ongeacht zijn of haar afkomst, religie, seksuele geaardheid. Mensen waar "een hoekje van af is" hebben mij de mooiste lessen en tijden gegeven :-).

21 maart 2018 ... 40 jaar ... het is tijd om te spreken.

Hoe komt het dat vandaag de dag feministen en activisten nodig zijn? Hoe komt het dat er nog steeds geen gelijke relatie is tussen man en vrouw? Hoe komt het dat het hoofddoekendebat om de zoveel tijd terug het nieuws haalt of dat men eerst de hoofddoek ziet en daarna de vrouw die hem draagt? Hoe komt het dat er nog steeds discriminatie is en dat wij menen te mogen zeggen welke kleur, origine, religie of seksuele voorkeur de beste is? Waarom kijken we toe hoe kinderen haat en oorlog meekrijgen als erfenis? Hoe komt het dat er dagelijks mensen uit alle hoeken van de wereld aanstromen? En nog belangrijker, hoe gaan wij hiermee om? Ik kijk in de spiegel.

De drang om een plek te vinden waar ik mezelf kan zijn zonder mijn woorden te moeten censureren, waar je mag spreken en mensen kan bereiken, heeft mij naar het podium gebracht. Stiekem was dit mijn jeugddroom.

Dankzij een intensieve samenwerking met Huseyin Umaysiz, artistic director van Theater Antract vzw, heb ik een voor mij verstoep deel ontdekt, namelijk talent en creativiteit op het podium. Toen hij vroeg of ik wilde instappen in het project "Hou vast! Laat los!", greep ik die kans met beide handen. "Hou vast! Laat los!" is een theaterstuk, waar toneel en performances samensmelten. De teksten van de drie monologen, komen uit het boek "Vrouwenverhalen", geschreven door Deniz Kaptan. Het gemeenschappelijke van deze verhalen? Leven in een samenleving waar mannen heersen, vastgeklemd tussen verantwoordelijkheden en eigen wensen en de moeilijkheden des levens die dit met zich meebrengt. De plaats waar ontevredenheid niet genoeg is om voor verandering te zorgen, soms door luiheid, soms door angst en soms puur door koppigheid. Bovenal omwille van de vicieuze cirkel waarin ze zijn gevangen en die hen afhankelijk heeft gemaakt tot in het oneindige. In hun wereld, waar mannen domineren, is het "de zottigheid" die de vrouw overheerst. Soms weten we veel meer in onwetenschap!

Wat ik zalig vind aan deze teksten is dat het oorspronkelijk Turkse verhalen zijn, maar dat elke vrouw en man herkenningspunten ziet met zichzelf of zijn of haar directe omgeving, ongeacht hun origine. Het bindend aspect komt naar boven. Zijn we echt zo anders als we soms denken? De verhalen zijn een confrontatie met onze vooroordelen en onze eigen kijk op "de andere". En, ze doen opnieuw nadenken over vandaag de dag, over de positie van de vrouw.

Niet alleen het theaterstuk is bindend, ook de samenwerking tussen Antract vzw in een coproductie van C-TAKT, Platform 0090 en mezelf zorgt ervoor dat we "grensoverschrijdend" werken. Zo is er regelmatig verkeer tussen Limburg en Brussel en breiden we ons netwerk uit. Het voelt aan als een migratiegolf doorheen het culturele landschap. Huseyin woont in Brussel, ik in Limburg. Mahshid, onze educatieve medewerkster van het IC, heeft ons in het sociaal-artistieke veld van Brussel geïntroduceerd. De samenwerking met het IC was enorm waardevol omdat we zo goed als van nul moesten beginnen in Brussel. De eerste voorstellingen in Brussel hebben plaatsgevonden tijdens het festival 'De Vrouwenlente'. Theater Antract is een Brusselse vereniging en de voornaamste bezigheden zijn theater en film. Op dit ogenblik is theater Antract een kortfilm aan het maken "De Kerstman". Wordt vervolgd. Voor meer info antractvzw@outlook.com of 0484 51 78 90

INTERVIEW

METEN IS WETEN!

Alles over “Impactgericht werken” binnen IC

Jaar na jaar merken we dat ons Internationaal Comité groeit. Het aantal lidverenigingen stijgt en zij organiseren steeds meer activiteiten, vormingen en ontmoetingen. Ook de initiatieven die door het IC worden genomen in de regio's en in de nationale werking blijven aangroeien. Het IC heeft een nieuw nationaal bestuur sinds mei 2017 en iedere regio heeft nu zijn eigen regiobestuur. We zien steeds meer enthousiaste vrijwilligers het beste van zichzelf geven voor anderen. In de tabel hieronder vind je enkele sprekende cijfers van de voorbije jaren:

METING TELKENS OP 31 DECEMBER	2015	2016	2017
Aantal lidverenigingen	311	333	345
Activiteiten door lidverenigingen	3.200	6.000	18.000
Aantal deelnemers aan activiteiten van lidverenigingen	113.000	200.000	425.000

Kortom, volgens deze cijfers bereiken we steeds méér mensen met steeds méér initiatieven, activiteiten en projecten. We zijn goed bezig dus!

Maar zeggen die spectaculaire groeicijfers ook iets over de kwaliteit van onze werking? Het antwoord op deze vraag is niet zo eenduidig. Dat er véél activiteiten worden georganiseerd, betekent bijvoorbeeld niet noodzakelijk dat het goed georganiseerde activiteiten zijn of dat de deelnemers tevreden waren. Waar deze cijfers dus niets over zeggen, zijn de effecten van al die activiteiten op de vrijwilligers, op de deelnemers, op gemeenschappen en op de samenleving.

We kunnen wél een aantal zaken (indirect) afleiden uit de cijfers:

- We vermoeden dat een deel van de cijfers het resultaat is van een verbeterde registratie en registratiesystemen (bv. registratie via de website). Dat is op zich al een aanduiding van een verbeterde werking.
- De cijfers zeggen ook iets over de werking bij onze lidverenigingen: hoe efficiënter en stabiel een vereniging werkt, hoe meer activiteiten. (Uit andere cijfers blijkt dat er inderdaad méér, stabielere en actievere lidverenigingen.)
- Je kan stellen dat de cijfers waarschijnlijk een indirecte aanduiding zijn van de effecten van het beleid van het IC, namelijk de ondersteuning op maat door IC-medewerkers van verzelfstandiging van besturen van verenigingen.
- We kunnen deze veronderstelling ook omdraaien: een organisatie die géén kwaliteitsvol werk levert, zal meer moeite hebben om dergelijke groeicijfers voor te leggen en iedereen enthousiast te houden.

Waarom doen we wat we doen?

Het probleem is echter dat we een aantal van bovenstaande effecten en oorzaken wel kunnen vermoeden, maar dat we ze niet met zekerheid kunnen aantonen. En dat is nochtans erg belangrijk, om verschillende redenen.

Ten eerste wil het IC een goede en kwaliteitsvolle ondersteuning blijven bieden, op maat van de aangesloten lidverenigingen en gemeenschappen. Dat kan alleen maar door de vinger aan de pols te houden. Misschien zijn bovenstaande groeicijfers (mee) het resultaat van een ondersteunings-systeem, maar hebben vrijwilligers ondertussen ook andere vormen van ondersteuning nodig... Om goed te kunnen evalueren, zijn dus duidelijker gegevens nodig.

Datzelfde geldt trouwens ook voor individuele lidverenigingen. Stel bijvoorbeeld dat een vereniging een vorming organiseert rond gezonde voeding. Hun bedoeling is om hun leden aan te zetten tot een gedragsverandering, namelijk gezonder eten. Om dit te meten kan de vereniging enkele maanden na de vorming checken bij de deelnemers of die vorming hun eetgedrag heeft beïnvloed. Indien uit die bevraging blijkt dat mensen hun eetgedrag hebben aangepast, dan is dat een belangrijke bevestiging voor het bestuur dat hun werk effect heeft! Maar ook indien er géén effect was bij de deelnemers, dan kan dat het bestuur helpen zijn werking in de toekomst aan te passen, door bijvoorbeeld een andere methode te gebruiken.

Het is dus gezond dat organisaties als het IC, maar ook de individuele verenigingen, af en toe de tijd nemen om hun eigen werking en organisatie onder de loep te nemen en stil te staan bij een aantal fundamentele vragen: Bereiken we met onze initiatieven en activiteiten wat we willen bereiken? Leiden ze tot gewenste uitkomsten? Wat zijn de betekenis en de waarde ervan voor deelnemers, partners en de samenleving? Of in één vraag gesteld: “Wat is de impact van wat wij doen?”

Er is nog een tweede belangrijke reden om de impact te meten, namelijk de buitenwereld. Vaak is het ook van belang om te kunnen aantonen aan anderen dat jouw vereniging of organisatie belangrijk is. In het geval van het IC bijvoorbeeld, zijn de subsidies die de organisatie ontvangt verbonden aan de relevantie van de organisatie voor haar lidverenigingen, partnerorganisaties en de samenleving! Het kan zijn dat het IC als organisatie in de praktijk echt wel het verschil maakt voor onze mensen, vrijwilligers en de bredere samenleving, maar we moeten dat ook kunnen aantonen.

Het meten van impact, zowel van het IC als geheel als van de lidverenigingen, zal daarom in de komende jaren een belangrijk aandachtspunt worden.

MAG HET IETS MEER(TALIG) ZIJN?

Taal. We gebruiken ze allemaal en vinden dat vanzelfsprekend. Dankzij taal kunnen we met elkaar communiceren. En meestal gebruiken we meer dan één taal. Er is een verschil tussen de standaardtaal en je streekdialect. Jongeren gebruiken andere woorden onder vrienden dan tegen hun ouders. Zo is taal niet enkel een communicatiemiddel, maar ook een weerspiegeling van een cultuur.

Het Internationaal Comité (IC) dat het Nederlands als taal gebruikt omdat die hen met elkaar verbindt als enige taal die iedereen spreekt en begrijpt, heeft ook aandacht voor andere talen. Voorzitter Zalmay Pansheri: *“Mensen zijn fier op hun moedertaal en cultuur en willen de rijkdom ervan doorgeven aan hun kinderen. Omdat (moeder)taal een belangrijk onderdeel is van identiteitsvorming en cultuur, willen we dit ondersteunen.”* Op 24 februari organiseerde het IC een inspiratiedag onder de titel ‘Thuistaal, taal van het hart - meertalige kinderen, sleutel van de toekomst’.

Eén van de sprekers was Orhan Agirdag, geboren als mijnwerkerszoon en nu doctor in de sociologie, verbonden aan de KU Leuven: *“Wetenschappelijke studies hebben ondertussen voldoende bewezen dat wie een sterke, rijke moedertaal beheerst, makkelijker een andere taal leert. De taal- en cultuurklasjes van de IC-lidverenigingen zijn een actieve manier om waarde toe te kennen aan de meertaligheid in onze samenleving. Taallessen kunnen meer zijn dan woordjes leren. Geef aardrijkskunde of rekenen in de thuistaal. Zo krijg je een herhalings-effect en leren kinderen via twee kanalen dezelfde leerstof en vergroot je hun leermogelijkheden.”*

Tijdens deze studiedag werd aan de hand van getuigenissen en workshops duidelijk dat het stimuleren van meertaligheid enkel maar positief kan zijn. We moeten afstappen van de “of-of-redenering” en overstappen naar een “en-en-redenering”. Kinderen kunnen perfect zowel Nederlands als de taal van hun ouders leren. Integratie in Vlaanderen en je eigen cultuur beleven gaan hand in hand. Dit hoeft geen tegenstrijdigheid te zijn.

Terugblik
INSPIRATIEDAG
24 februari 2018
Thuis taal, taal van het hart

